

Гордост и радост на тържеството за 3-ти март в училище „Никола Вапцаров” в Грац

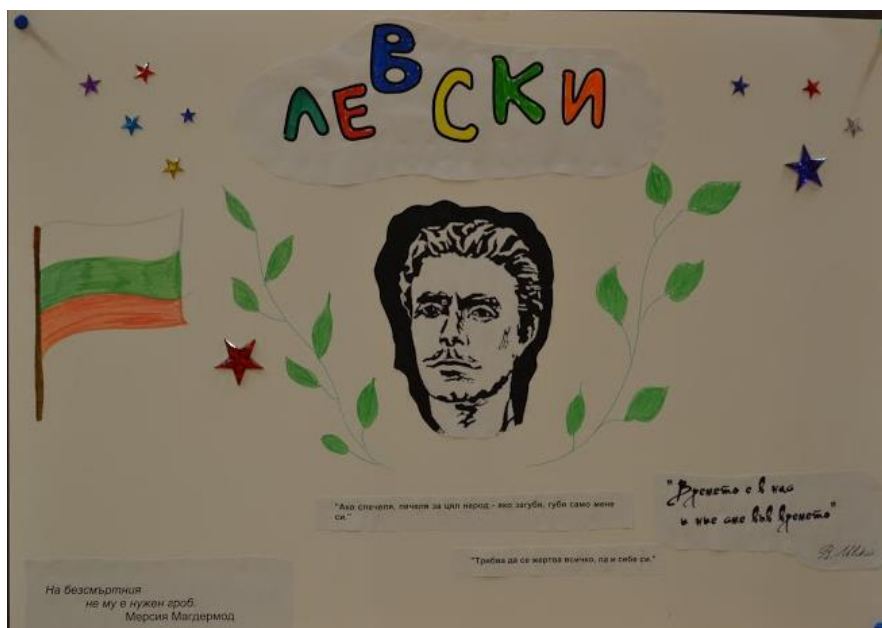
Патриотизмът и любовта към родината са неугасващ огън в душата на всеки българин. Искрата се е предавала от поколение на поколение и този процес, който след 500 годишното турско робство може да бъде наречен дори феномен, продължава и днес. Училище „Никола Вапцаров” в Грац е типичен пример за великия и несломим български дух. 138 години след Освобождението на България в Грац, в Австрия, далеч от родината, но силни и емоционални българите продължават да са едно цяло – горди с писмеността и езика си, смели с примера на националните герои и вярващи в бъдещето. А бъдещето на България тук в Грац са децата от училище „Никола Вапцаров”.

На тържеството за националния празник те показаха, че учат с интерес българския език и историята. За децата бе предизвикателство и удоволствие да произнасят великите слова на революционерите, да рецитират Ботев и да преповтарят думите на Апостола на свободата: „Ако спечеля , печели цял народ, ако загубя губя само мене си!”

Наред със знанията в училището се развиват и талантите. Народните и революционерски песни са любими на учениците. Както обикновено на празниците на училището и сега за 3ти март, родителите бяха приканени да дадат пример за това как се пази националното самосъзнание.

Празникът започна с общо изпълнение на песента „Стани, стани юнак балкански” и по традиция завърши с хоро.

138 години след подписването на Санстефанския мирен договор, макар с по-малка територия от тогава, България продължава да е огромна. Тя е свята за всеки български родител, за всяко българско дете и за учителите, които по целия свят, включително и в Грац са истински будители. Десислава Опел, Пламенка Ванкова и Красиана Лазарова не са просто учителките от нашето българско училище, те са от онези личности от които българите винаги са имали нужда, за да се концентрира националната енергия.

Празници, като отминалия 3ти март са пътеводна светлина, милувка от родината, събуждане на патриотичната сила, защото (както децата на празника преповториха)

*„И днес йощ Балканът, щом буря зафаща,
спомня тоз ден бурен, шуми и препраща
славата му дивна като някой ек
от урва на урва и от век на век!“ ...*

Текст: Елизабет Спасова
5.03.2016 г.